

vist antal pladser, som kan blive brugt af andre. Det kan være en barriere. Jeg tror, at det måske er derfor, at vi f.eks. ikke har flere virksomhedsbørnehaver, hvilket jeg ellers synes er en god idé. Her bliver det med det her forslag mere frit at etablere sig.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 20.40

Den næste sag på dagsordenen var:

28) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 139:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af reel valgfrihed for børnefamilierne gennem garanti for pasningstilbud til børn over 6 måneder.

Af Lotte Bundsgaard (S), Villy Søvnald (SF), Margrethe Vestager (RV) og Line Barfod (EL). (Fremsat 9/3 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

Som alle ved, er jeg en varm tilhænger af, at forældre i alle kommuner skal være sikret pasning til deres barn, når barnet bliver 6 måneder. En sikkerhed for, at man kan få passet sit barn, når der er brug for det, giver forældrene langt bedre vilkår med hensyn til, hvornår det passer ind i netop deres familieliv eller arbejdssituation at genoptage arbejdet efter endt barselsperiode og også i andre situationer.

Næsten alle kommuner har da også indset, at andet ikke kan svare sig. Der er kun 21 kommuner, som ikke har indført pasningsgaranti på 6 måneder, så man må sige, at den tidligere regerings strategi har virket. Det vil sige en frivillig

pasningsgaranti for kommunerne og med mulighed for at tage 3 pct. mere i forældrebetaling. Det har faktisk været en meget god cocktail.

Som forslagsstillerne anfører i bemærkningerne til beslutningsforslaget, prioriterer regeringen, at der skal gøres en indsats for at forbedre børnefamiliernes vilkår. Derfor har regeringen nedsat et tværministerielt udvalg, som skal vurdere mulighederne for at skabe nogle bedre rammer for, at børnefamilierne kan have et vel fungerende familieliv og arbejdsliv både til gavn for børnefamilierne og også for arbejdsmarkedet. Et af de temaer, der indgår i Børneudvalgets bruttoliste over forslag, der kan forbedre børnefamiliernes vilkår, er et forslag om en landsdækkende pasningsgaranti.

Som vi tidligere har sagt, ønsker regeringen, at forslaget om pasningsgaranti skal vurderes i den her sammenhæng og afviser beslutningsforslaget, for nu er vi jo i den situation, at der er andre forslag, som vi også ønsker fremmet, som der skal findes penge til. Det er det, vi sidder og diskuterer nu, og derfor kan vi ikke sige ja til det, der ligger her.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Det undrer mig såre, for som socialministeren også selv var inde på, fremlagde socialministeren jo for pressen i Jyllands-Posten den 9. februar et idékatalog over, hvad man fra regeringens og socialministerens side godt kunne tænke sig at gøre for børnefamilierne, og der stod pasningsgaranti fuldstændig nagelfast som en af ministerens ideer.

Kort tid efter havde vi så et beslutningsforslag fra SF, hvor pasningsgaranti også indgik. Der var ministerens begrundelse for, at man ikke kunne støtte det, at beslutningsforslaget også indeholdt nogle andre elementer, som man så ikke brød sig om.

Derfor var det, at vi tænkte, at vi måtte fremsætte et forslag, som kun gik på pasningsgarantien, nemlig det, som vi på forhånd ved at ministeren gerne vil have. Så er det så, at jeg ikke forstår, hvorfor ministeren ikke siger: O.k., så er det det, vi gør.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg kan nu ikke forstå, at fru Sandy Brinck undrer sig, for jeg sagde faktisk præcis det samme som afslutning i mit svar på det andet beslutningsforslag.